

„Százmilliók élnek ugyanúgy az életüket, mint mi. Mindenki ijesztgetett például Mexikóval, mégsem történt semmi baj. Mindig a határ mellett élő emberek ijesztgettek a következő ország népével – a bolgárok a törökökkel, a törökök az irániakkal, a tádzsikok a kínaiakkal, az amerikaiak a mexikóiakkal” – válaszolta egy újságírói kérdésre a világkörüli útból hazatért **Szabó Kobra Zoltán**

kedd délelőtti sajtótájékoztatóján, amit a főtámogató *Merkúr Áruház kávézójában* tartott.

„Nem lettem más ember, nem feltétlenül kell elmenni azért, hogy megváltozzál. Ha itthon maradok 16 hónapot és csak olvasok, akkor is más ember lettem volna kicsit, csak éppen más irányban. De ez nem olyan, amire sokan gondolnak” – jelentette ki a világutazó, aki szerint túlzás az, hogy egyesek idealizálják, példaképnek tartják, Mesternek szólítják üzenetekben.

Hozzátette: „csalódást fogok okozni, mert én ugyanúgy fogok élni ezentúl is, mint eddig. Ez a népszerűség nem fogja megváltoztatni az életemet.”

Nehezebb blogot írni, mint vízumot intézni

Kobra elmondta, hogy az úton a blogírás volt az egyik legnagyobb kihívás számára – az utazás tervezése, a bürokrácia, a vízumszerzés voltak a legnehezebbek, nem a pedálozás, az csak hatodrendű volt.

Ugyanakkor azt is kijelentette, hogy főtámogatója, a Góbé Termékcsalád tulajdonképpen nem őt támogatta, hanem a munkát, az álmot, amit véghezvitt a majdnem másfél év alatt.

Az írás, a feltöltés néha nagy nehézségeket okozott (közben két okostelefont használt el), nagyon sokszor csak azért ment be egy szállásra, mert ott volt internet.

Olyan elégtételeket is kapott, mint például Magyarországon egy idős hölgy busszal ment elébe és elmondta, hogy a blog, a világmegkerülő út hatására vett kerékpárt. „Biztos, hogy van száz ember, akinek fontos vagyok az életében” – mondta Szabó Zoltán arra értve, hogy az általa írt bejegyzéseket több ezren követték magyar nyelvterületről.

[Blogján](#) ma így köszönt el olvasóitól: „Furcsa érzelmi, cyberg kapcsolat alakult ki a világhálón keresztül veletek, kedves olvasók ennyi idő és élmény után. Köszönöm nektek is, búcsúzom tőletek. Mindenkinek kívánok álmokat és azok valóra válását”.

